

Za vyjádření pozdravů pěkně děkuji. Jste
byl prosil Fanouš, aby zašel k Jindři-
chu Prokopovi, ~~temu~~ medikovi, ~~u něhož~~
který bydlí nedaleko vás. Půjčil jsem mu
jednou své knížky, a neměl jsem čas si
je vyžádnout; takže nějaké knížky jsem
mu kdysi půjčil a nerad bych o ně přišel.
Prosim tě, Fanouši, buď tak laskav a
veď ho k sobě; ty knížky mi, prosím tě,
posli sem. Knížky zatím nepotřebuji; vzal
jsem si jich s sebou dost, takže mám co
číst.

Jináč nemám na srdci nic tak závaž-
ného. I oti nevím, co bych psal. Vzal jsem
náhl. autem směl za město, řeci z nádraží,
písek z Adrštrachu (Teplice; známé skály).
Poznal jsem tedy trochu městečko a jeho
skoli. Ty skály jsou překrásné; sentýž pískov-
cové útvary jako Prachovské skály, Fanouši.
Při nakládání a skládání jsem se spotil
a teď ležím na marodce s švřítkou a
reumatismem v celém hrudním koši.
Ale není to nijak strašné. Mám z toho
radost, že si mohu číst a trochu studovat,
pokud ovšem hluk dovoluje. Mám se tedy
dobře, že si lépe nemohu rady ani přát.